

Bruxelles, den 16. marts 2018
(OR. en)

7261/18

EJUSTICE 17
JURINFO 12

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra: Generalsekretariatet for Rådet

dato: 8. marts 2018

til: delegationerne

Tidl. dok. nr.: 5306/18

Vedr.: Konklusioner fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om bedste praksis vedrørende onlineoffentliggørelse af retsafgørelser
– Konklusioner fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaterne forsamlet i Rådet (8. marts 2018)

Vedlagt følger til delegationerne konklusioner fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om bedste praksis vedrørende onlineoffentliggørelse af retsafgørelser, der blev vedtaget af Rådet på 3603. samling den 8. marts 2018.

Konklusioner fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer,
forsamlet i Rådet,
om bedste praksis vedrørende onlineoffentliggørelse af retsafgørelser

1. I moderne demokratier kræver retsstatsprincippet, at retsvæsenet anvender retten på en gennemsigtig måde, og at borgerne har passende adgang til retskilderne. Offentliggørelse af retsafgørelser giver indblik i, hvordan retten anvendes af dommeren. Viden om sager, der har haft fremtrædende betydning, er yderst vigtig for at sikre, at de retlige aktører, de offentlige organer og borgerne orienteres om udviklingen i retten.
2. Internettet har revolutioneret den måde, hvorpå oplysninger kan udbredes, og mange retter og judicielle myndigheder bruger moderne teknologi til at gøre retsafgørelser tilgængelige for alle.
3. For at EU's retsorden kan fungere efter hensigten, er det absolut nødvendigt at have et gensidigt kendskab til retssystemerne i de øvrige medlemsstater, især, men ikke kun, med hensyn til EU-rettens anvendelse.
4. Onlineoffentliggørelse af retsafgørelser kræver en afvejning af forskellige hensyn inden for de grænser, der er fastsat af de retlige og politiske rammer. En udveksling af den nationale bedste praksis kan give inspiration til, hvordan disse hensyn kan afvejes.
5. Dette dokument beskriver en række eksempler på denne bedste praksis. Det bør understreges, at disse eksempler på bedste praksis ikke er obligatoriske, ikke sigter mod nogen form for harmonisering og alene bør ses som en opfordring til overvejelse. I hvilket omfang og på hvilken måde retsafgørelser offentliggøres på internettet, er op til den enkelte medlemsstat og/eller ret.
6. I dette dokument dækker begrebet "retsafgørelser" alle former for foreløbige og endelige retslige afgørelser, der under et hvilket som helst navn afsiges af retter som defineret i national ret.

7. Disse eksempler på bedste praksis vedrører alene den aktive offentliggørelse af retsafgørelser på internettet, og de dækker ikke adgangen til retternes registre/afgørelser som reguleret ved nationale ordninger for aktindsigt i offentlige dokumenter, da disse ordninger er baseret på at give adgang efter individuelle anmodninger i specifikke sager.

I. Om udvælgelsen

8. Hvis der kun offentliggøres et udvalg af retsafgørelser på internettet, kan nedskrevne udvælgelseskriterier lette arbejdet for de institutioner, der er ansvarlige for at offentliggøre retsafgørelser, og samtidig skabe gennemsigtighed for offentligheden. Af hensyn til gennemsigtigheden kan det overvejes at offentliggøre udvælgelseskriterierne, hvad enten de er nedfældet i lovgivning, retsafgørelser eller politiske retningslinjer.

II. Om databeskyttelse

9. Med hensyn til beskyttelsen af personoplysninger i retsafgørelser (og deres metadata), der offentliggøres på internettet, opfordres medlemsstaterne til at tage indvirkningen af databeskyttelsesdirektivet og fra og med den 25. maj 2018 den generelle forordning om databeskyttelse og de tilknyttede instrumenter i betragtning.
10. Ved valg af (eventuel) metode til at sløre personoplysninger i offentliggjorte retsafgørelser bør der rettes særlig opmærksomhed mod at bibeholde tekstens læsbarhed og forståelighed.
11. Nationale retter og andre myndigheder opfordres til at notere sig artikel 95 i Domstolens procesreglement, der angiver de omstændigheder, hvorunder personer eller enheder, som er berørt af tvisten i hovedsagen, kan anonymiseres inden for rammerne af den præjudicielle sag, og punkt 21 og 22 i "anbefalingerne til de nationale retter vedrørende forelæggelse af præjudicielle spørgsmål", der indeholder yderligere oplysninger om proceduren i henhold til ovennævnte artikel 95.

III. Om videreanvendelse

12. Det kan betragtes som en god praksis at gøre offentliggjorte retsafgørelser – i det omfang dette er muligt i betragtning af de tekniske eller budgetmæssige begrænsninger og i betragtning af kendetegnene ved udarbejdelsesprocessen – tilgængelige i computerlæsbare formater med henblik på videreanvendelse.
13. Det kan betragtes som en god praksis også at gøre i hvert fald formelle metadata tilgængelige i et velstruktureret format med henblik på videreanvendelse.
14. For at tilgodese videreanvendernes behov kan der overvejes passende løsninger med henblik på downloading.

IV. Om forbedring af anvendeligheden

15. I betragtning af det store antal retsafgørelser, der offentliggøres online, bør der ikke kun tages hensyn til selve tilgængeligheden, men også til registrenes anvendelighed. Der kan overvejes forskellige midler for at gøre databaserne mere anvendelige og muligheder for at forbedre adgangen til de oplysninger, de indeholder, afhængigt af omfanget af og de særlige forhold ved de offentliggjorte afgørelser, borgernes og de retlige aktørers faktiske behov og nationale traditioner. Der kan f.eks. tages hensyn til søgemaskiner og metadata. For metadata kan de obligatoriske og fakultative felter, der nævnes i ECLI-konklusionerne, tjene til inspiration.
16. En omfattende offentliggørelse af retsafgørelser bidrager til retsvæsenets gennemsigtighed, men skaber på den anden side omfangsrige registre, hvor det kan være svært at finde afgørelser af særlig retlig betydning eller samfundsmæssig indvirkning. Hvis det er teknisk og organisatorisk muligt, vil det være hensigtsmæssigt at sørge for en form for betydningsmæssig kvalificering, der angiver, hvilke afgørelser der er relevante for andre end sagens parter og i hvilket omfang.

Gennemførelsen af den europæiske retspraksisidentifikator bør anses for at udgøre en bedste praksis med hensyn til entydig identifikation og omtale af retsafgørelser. For at udnytte fordelene ved ECLI-rammen fuldt ud kan det være hensigtsmæssigt, at afgørelser med en ECLI gøres tilgængelige via ECLI-søgemaskinen.
